

Marbre

Un relat de: [Equinozio](#)

Has errat el temps,
gotes en un mirall.

T'has perdut eternament,
rellotges de sorra que mai acabaran.

Brut inici endinsat
a no poder créixer
en un mar de dolçor salada.

Paladejes amb cura i xarrupes
l'èxtasi que neix
com d'entre l'ombra
de dos mons fonent-se.

L'horitzó reflexa una fina línia
entre els nostres cossos.
Marbre esmicolat i rellotges de sorra trencats.